

наши, јер постоје у нама, али и нису наши, уколико их препознамо и трудимо се да их савладамо. Од овога се ужасавао и сам Павле када је у очајању клицао: *кад хоћу добро да чиним, на зло ме нађони... Ја несрећни човек! Ко ће ме избавити од тежила смрти ове* (Рим. 7, 21, 24)?

Господњи долазак је показао апсолутну вредност слободе и от-

ски“ (Мт. 5, 48). И ето нам и образа савршенства, осликан је пред вашим очима „Исус Христос, разапет међу вама“ (Гал. 3, 1). И слобода. А унутра: глас плоти и глас духа. О плоти смо већ говорили, а дух је још не избрисани печат Божијег образа и подобја. То је оно што се пројављује и кроз глас савести и кроз жеђ за истином, добротом и лепотом.

Као људи који још нису искоренили у себи страсти самољубља и гордости, мишљења смо да увреду нисмо заслужили и тешко нам је да их подносимо. Али ако се препустиш духовном разуму, открићеш да је тај случај послат од Бога зарад твог искушавања и зарад поправљања твога стања; јер у сличним сукобима спознајемо деловање наших страсти и трудимо се да их уз помоћ Божију лечимо самопрекорима, смерношћу и љубављу; јасније о овоме наћи ћеш у ...беседама преподобног Зосиме (Добротољубље, т.3)... и схватићеш колико су за нас корисни такви случајеви; они постају узрочници исцељења болести наше душе. Кад су нам страсти узбуркане, не можемо здраво да просуђујемо али када утихну онда видимо своју кривицу у томе што нисмо отрпели увреду. Господ је заповедио да трпимо, али шта да трпимо? Не оно кад смо криви па нас услед тога вређају, него када смсшедужни а вређају нас... И нико не може ни да нас увреди ни да се на нас гневи ако то није допустио Господ Бог да би нам било на корист, или као казна, или као искушење и послушање. А када помислимо на заповест Божију, на љубав која досеже чак и до љубави према непријатељу, онда ћемо остати без одговора поводом случаја какав је твој.

свешти Макарије Ойшински

крио њене непријатеље. Нестало је старозаветних пуева, „васпитач“ је пустио руку. Нико више не свезује, али ништа и не подржава. Све мноштво (старозаветних) заповести стекло се у једну тачку, као на самом почетку стварања: „Љуби Господа Бога својега свим срцем својим, и свом душом својом, и свом снагом својом, и свим умом својим; и ближњега свога као самога себе“ (Лк. 10, 27). Или још краће: „Будите савршени, као што је савршен отац Ваш небес-

И дух и плот су у мени, а ту сам и ја сам. „Плот жели против духа, а дух против плоти“ Али ни дух ни плот не могу насилно да завладају нада мнош. Шта ми је чинити? Или послушати Бога или оне „који нас смућују“? Ходити по духу, чији су плодови познати, или по плоти чији су нам плодови такође знани? О чему размишљати? Као слободни, „по Духу ходите, и похоту тјелесну нећете“, попут робова, „чинити“.

Манастир Успења Пресвете Богородице - Подмаине
са благословом игумана - јеромонаха Рафаила

ПРАЗНАКНИ

ПРАЗНИЦИ

УСЕКОВАЊЕ ГЛАВЕ СВЕТОГА ПРЕТЧЕ ПРОРОКА И КРСТИТЕЉА ГОСПОДЊЕГ ЈОВАНА

Мк. 6, 14 - 30; зч. 24; Дав. 13, 25 - 32; зч. 33.

ејиској Миширофан Зноско-боровски

БЕСЕДА НА ДАН УСЕКОВАЊА ГЛАВЕ СВЕТОГ ЈОВАНА КРСТИТЕЉА

Данас, прослављајући великога праведника, пострадалога за правду, св. Црква савршава спомен на хришћанске војнике, убијене за истину, који су своје животе положили на бојном пољу.

За хришћанина је истина драгоценија од свега. Без истине живот је немогућ. Истина је лепша од сунца, каже народна пословица.

Св. Јован Крститељ је живео истином, подучавао је истини и свима је говорио истину, па чак и моћницима овога света, прекоревалујући их због безакоња. За истину је био затворен у тамницу, за истину мачем посечен. Својим страдањима и мученичком

смрћу, свети Јован Крститељ, не само да је ударио печат својој верности истини и чистоти мисли и живота, него и нас побуђује да волимо правду и поштујемо истину. Пострадати за Истину и Правду, и то не ма какву, разводњену, која има извор у славољубљу и сунјети – неку своју истину, већ за Истину и Правду Божју – јесте најузвишенија част и слава која може постојати на свету. Не прославља ли Црква стога спомен на праведника, св. Јована Крститеља, осам пута годишње, а осим тога посвећен му је и сваки уторак у години.

Нажалост, у наше време многи живе управо онако како је живео безбожни цар Ирод.

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

Многи се не слажу са Божјом правдом; многи живе по својој приземној правди, заповести Божје ни у шта не сматрају, нити црквене тајне нити част ни савест. Као оправдање ови, претежно млади људи, указују на друге: Тако и други живе, кажу они. Али ово не може послужити као разлог за одбацивање Божјих заповести. Они још говоре да сада нови услови, нови погледи на свет, другачији обичаји и заповести, док су хришћански закони већ застарели. Несрећници забрављају да су Христове заповести неизмењиве, непромењиве, како је и сам Христос рекао: Истина Господња остаје до века и ни једна јота или слово из закона Његовог неће нестати.

Драга браћо и сестре, ово што смо набројали снажно сведочи о томе да ретко бивају срећни они људи и оне породице које живе изван Божјег Закона, како је живео и Ирод. Код њих обично врло брзо настају неслоге, свађе и несреће сваке врсте. Не сме се заборавити ни то да Господ кажњава свако безакоње, ако не у овом, онда у оном животу. Ни сами Ирод се није дуго наслађивао земаљском срећом: ускоро је био послат у прогонство, где је у сиромаштву живео са својом породицом и у беди скончао. Кћер, пак, његове жене, која му је угодила плесом, пропала је у воду, прелазећи залеђену реку, а лед јој је пререзао врат и главу несрећне девојке су понели мајки.

Живот није задовољство – живот је труд и подвиг, који се савршава у славу Божју, за љубав ближњем. Онај ко живот посматра као задовољство, који се упушта у испразне разоноде, треба да зна и да схвати да земаљске разоноде почињу весељем, а у највећем броју случајева се завршавају трагедијом, разочарењем и пустошју у души.

Живот, као да нам говори свети Јован Крститељ, јесте стајање у истини. А како само често ми ћутимо, посматрајући како истина бива погажена – ћутимо из кукавичлука, ћутимо из страха, бојећи се да на себе навучемо грех или да изгубимо пријатељство. Велики праведник нам напомиње да је љубав према Богу ераздвојна од стајања у истини. Љубав онога који пребива у Божијој правди – то је искра божанског огња у нашем срцу, која не трпи зло, која не трпи да истина буде нарушена, која у нашим срцима сагорева славољубље и страх.

Нека би све нас, молитвама светог Претече, Господ научио да заволимо истину и да живимо по истини, савлађујући наше душевне немоћи!

Помлоимо се и за упокојене Христове војнике, који су положили своје животе на бојном пољу, пострадали за веру и истину, да их Господ упокоји, молитвама св. Јована Претече, а нас да помилује и сасе, као благ и Човекољубив.

Амин.

прошогереј Вјачеслав Резников
О НЕПРИЈАТЕЉИМА СЛОБОДЕ (Гал. 5, 11 -21)

Јер сће ви, браћо, на слободу позовани, пише Апостол. Али истовремено упозорава да постоје и непријатељи у нашој слободи. Први је зла воља. Господ је говорио: сваки који чини тријех роб је тријеху (Јн. 8, 34). Али ни један грех не постоји без свога учитеља. Само грех којим је згрешио ђаво, овај првоначални грех, може се сматрати да је апсолутно без узрока, да је грех ради греха. Ева се већ могла оправдати у не-

А грех наступа попут циновског таласа који све потапа, о чему је Господ и говорио: *Тешко свијешу од саблазни! јер је пошребно да гођу саблазни (Мт. 18, 7).* Због ога и тугује свети апостол истовремено и желећи и видећи да његове желе не могу бити испуњене: *О да би ошсјечени били они који вас кваре!*

А о другој опасности Апостол говори: *само не слободу за ујаћање шијелу (илоши) Плот овде није*

Уколико се смуђујеш и болујеш срцем када те грде значи да се у теби налази гордост. Управо њу, међутим, и треба рањавати и изгонити из срца спољашњим бешчашћем. Према томе, немој се љутити због подсмеха и немој гајити мржњу према мрзитељима и ругачима, већ их заволи као лекаре које ти је Бог послао ради уразумљења и учења смирењу. Стога се и моли Богу за њих. Благосиљајте оне који вас куну (Мт.5,44). Ти говори: „Они се не ругају мени, већ мојој страсти. Они не бију мене, већ змију која ми се гнезди у срцу. Стога ми је и болно када се ругају. Ја се тешим мишљу да ће је, може бити, добри људи својом заједљивошћу истерати из њега и да ме тада неће болети“. Захваљуј Богу за спољашње срамоћење: онај ко овде претрпи срамоћење, неће му се подврћи у оном веку. Двоструко је примио за грехе своје (Ис.40, 2). Твој мир дај нам, будући да си нам све дао (Ис.26,12).

свети праведни Јован Кронштајски

ком смислу: *змија ме је преварила (Пост. 3, 13). Онај који творе тријех од ђавола је, јер ђаво тријешу од иочешка (1Јн. 3, 8).*

От тада је у људском роду настала ова „наука“, ова „школа“ греха. Тако је, уосталом, настала и школа праведности. Само, ето, тек незнатни број праведника, чучара завета са Богом, уска, једва приметна нит, кроз човечанство: Адам – Сит – Енос – Ноје – Аврам и тако даље (Лк. 3, 38, 36, 34).

просто тело, које је, као и душа, творевина Божја. Плот је глас грехом унакаженог старог човека, то је воља за разарање, за небиће, то је оно што осакањује и душу и тело. *А познаша су дјела шијелесна, која су прељубочинство, курварство, нечистиоша, бесрамност, идолопоклонство, чарања, непријатељства, свађе, пакости, срдње, љркоси, расире, саблазни, јереси, зависии, убиства, иијанства, ждерања, и осшала овакова....* Они су и